

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720201519
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6720201519.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci žalobcu KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00585441, zastúpený JUDr. Soňa Pohovejová, advokátka, so sídlom Záhradnícka 37, 811 07 Bratislava, proti žalovanému I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. Y. XX, XXX XX X. D., štátny občan SR, zastúpený JUDr. Ida Cabanová, advokátka, so sídlom Mičinská cesta 35, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 85,77 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 60,78 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 60,78 € od 16.12.2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 40 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 01.04.2020 bola na tunajší súd doručená žaloba žalobcu formou elektronického podania, ktorou sa žalobca domáhal toho, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 85,77 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 16.12.2018 do zaplatenia, a taktiež si žalobca uplatnil nárok na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Žalobca žalobu zdôvodnil tým, že žalovaný s ním s účinnosťou od 28.04.2016 uzavrel poisťnú zmluvu, č.návrhu XXXXXXXXXXX - poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj „PZP“). Dňa 22.10.2017 došlo k poistnej udalosti - dopravnej nehode, keď žalovaný jazdil poisteným motorovým vozidlom BMW 325D, EČV: X. (ďalej len „predmetné motorové vozidlo“), pričom pri tejto dopravnej nehode došlo k poškodeniu zdravia aj iných osôb a zároveň poškodenej L. Š. vznikla i vecná škoda, a táto si následne uplatnila nárok na náhradu škody. Vinníkom tejto dopravnej nehody bol žalovaný, ktorému bol po nehode odobratý moč a krv a u žalovaného bol zistený pozitívny nález amfetamínov a kanabinoïdov a po spracovaní biologického materiálu (krv a moč) bol metódou plynovej chromatografie dokázaný a potvrdený pozitívny nález metamfetamínu a amfetamínu a v moči dokázaný a potvrdený pozitívny nález metamfetamínu, amfetamínu, 11-nor-delta-9-tetrahydrokanabinol karboxylovej kyseliny (ďalej aj „návykové látky“). Žalobca tu odkázal na uznesenie OR PZ ODI Zvolen, ČVS: ORP-136/DI-ZV-2017, z ktorého vyplýva, že žalovanému bol potvrdený v krvi pozitívny nález na návykové látky a teda žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok na náhradu poistného plnenia, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla s odkazom na ustanovenie § 12 ods. 1 písm. a) zákona č.381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“). Z tohto dôvodu žalobca žalovaného vyzval na náhradu poistného plnenia v žalovanej výške výzvou zo dňa 26.11.2018.

2. Na návrh vydal súd dňa 17.04.2020 platobný rozkaz sp.zn.10C/14/2020-44, ktorý bol žalovanému doručený dňa 04.05.2020 a proti ktorému žalovaný podal odpor zo dňa 13.05.2020, doručený tunajšiemu súdu dňa 14.05.2020, v ktorom okrem iného uviedol, že popiera základný dôvod nároku žalobcu v podanej žalobe, keďže aj zo znenia výroku rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn.4T/75/2018 zo dňa 18.09.2018 vyplýva, že nebolo dokázané, že viedol vozidlo pod bezprostredným vplyvom návykovej látky a ani v samotnom uznesení OR PZ ODI Zvolen zo dňa 06.01.2018 sa neuvádza, že vedenie motorového vozidla bolo priamo ovplyvnené návykovou látkou. Zo znaleckých posudkov, ktoré sú založené vo vyšetrovacom spise ČVS: ORP-136/DI-ZV-2017, vyplýva opačný záver, a to, že zostatkové prvky návykovej látky nemali vplyv na rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti, nakoľko po dopravnej nehode vykonával psychicky a fyzicky náročnú činnosť na psychomotorickú koordináciu. Podľa žalovaného teda nie je možné žalobu postaviť len na obyčajnom tvrdení, že došlo ku vzniku regresného nároku na náhradu zaplateného poistného plnenia.

Taktiež žalovaný poprel výšku uplatňovaného nároku, ktorý považoval za nepreukázaný, keďže žaloba je neurčitá v tom zmysle, že z nej nie je zrejmé, ako žalobca dospel k vyčísleniu nároku na náhradu poistného plnenia, keď s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 2 zákona o PZP, ako i ustanovenia § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že ak má dôjsť ku plneniu z PZP, nároky na náhradu škody musia byť preukázateľné a majú mať podklad v predmetných listinách. Z pripojených príloh k žalobe vyplýva, že nárok uplatnený žalobcom pozostáva len z jeho vlastných podnikových listín a tabuliek, s tým, že nie je zrejmé, na akom základe dosadil do svojho vlastného tabuľkového výpočtu, že náhrada za oblečenie a obuv má byť v daných sumách, ktoré špecifikoval. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č.k.3Cdo/256/2012. Podľa jeho názoru, pokiaľ si žalobca uplatňuje určitý nárok voči nemu, ktorý mu môže súd uložiť k náhrade, musí byť táto výška nároku nespochybniteľne preukázaná a nie je prípustné, aby nárok pozostával len z čísel, ktoré si žalobca takpovediac „sám pre seba napísal“ do tabuliek bez hodnoverných podkladov. Tiež uviedol, že nie je zrejmé, prečo v jednom tabuľkovom výpočte je uplatňovaný nárok 60,78 € a v druhom už 85,77 €, pri ktorom bolo dodatočne pridané aj ochranné sklo na mobilný telefón, s tým, že sklo na telefón nebolo v bode 10. Oznamenia o škodovej udalosti ako položka ani uvedené a preto je otázne, ako je možné, že žalobca tento nárok zahrnul do poistného plnenia poškodenej. Taktiež spochybnil povinnosť platiť úroky z omeškania práve od dátumu 16.12.2018. S poukazom na tieto skutočnosti na záver žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu, že nárok nebol preukázaný.

3. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 19.05.2020 sp.zn.10C/14/2020-56 súd zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Zvolen zo dňa 17.04.2020 č.k.10C/14/2020-44 v súlade s ustanovením § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), keďže žalovaný podal proti platobnému rozkazu včas odpor s vecným odôvodnením.

4. Uznesením zo dňa 19.05.2020 sp.zn.10C/14/2020-58 súd vyzval žalobcu v súlade s ustanovením § 167 ods. 3 C.s.p., aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia sa písomne vyjadril k odporu žalovaného, doručeného súdu dňa 14.05.2020, uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Súd v poučení okrem iného žalobcu poučil o následkoch sudcovskej koncentrácie konania v zmysle § 153 C.s.p..

Toto uznesenie tunajšieho súdu bolo právnej zástupkyňi žalobcu spolu s podaným odporom, ako i s uznesením o zrušení predmetného platobného rozkazu doručené dňa 25.05.2020.

Dňa 18.09.2020 formou elektronického podania bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie právnej zástupkyne žalobcu k podanému odporu zo dňa 17.09.2020 spolu s prílohami, ktoré tvorili rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 14.09.2018 č.k.13C/13/2018-83 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.05.2020 sp.zn.16Co/140/2019-163, pričom súd konštatuje, že súd na tieto prostriedky procesného útoku resp. prostriedky procesnej obrany neprihliadol tak, ako to konštatoval aj v zápisnici o pojednávaní zo dňa 23.09.2020, keď žalovanému a jeho právnomu zástupcovi zdôvodnil skutočnosť, že toto podanie žalobcu nebolo doručované protistrane, teda žalovanému a následne pred otvorením pojednávania im toto podanie bolo predložené len na vedomie, keď súd procesne takto postupoval v zmysle § 153 ods. 2 C.s.p., nakoľko iný postup súdu by vyžadoval nariadenie ďalšieho pojednávania resp. vykonanie ďalších úkonov súdu.

5. Súd nariadil v tejto veci pojednávanie na deň 23.09.2020, na ktoré sa nedostavil žalobca, ani právna zástupkyňa žalobcu, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnila z dôvodu kolízie pojednávania pred Okresným súdom Bratislava II.

sp.zn.19C/14/2020, s tým, že zároveň vyjadrila súhlas, aby súd konal a rozhodol v ich neprítomnosti. Na pojednávanie sa dostavil žalovaný, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Na pojednávanie sa dostavil aj právny zástupca žalovaného, ktorého súd na pojednávanie nepredvolával, nakoľko plnomocenstvo na zastupovanie bolo doručené súdu až v deň pojednávania pred jeho otvorením, avšak na otázku súdu právny zástupca žalovaného resp. žalovaný vyjadrili súhlas, aby súd napriek tejto skutočnosti pojednával. Súd postupoval v súlade s ustanovením § 180 C.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a právnej zástupkyne žalobcu.

6. Súd na tomto pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré v priebehu konania doložili do súdneho spisu strany sporu a to: poisťnú zmluvu z č.l.9, výpis z inkasného účtu poisťnej zmluvy z č.l.10, uznesenie Okresného riaditeľstva PZ, Okresný dopravný inšpektorát Zvolen z č.l.10-11, rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 18.09.2018 sp.zn.4T/75/2018, oznámenie škodovej udalosti poškodeným z č.l.13-14, uplatnenie škody/nároku na náhradu škody z č.l.15, výpočet výšky škody z č.l.16-17, pokladničný doklad z č.l.18, oznámenie o poistnom plnení z č.l.18-19, náhľad z počítačového programu žalobcu ohľadne poskytnutého plnenia z č.l.19, výzvu na zaplatenie náhrady poistného plnenia z č.l.20 vrátane fotokópie poštovej doručenky, výňatok zo znaleckého posudku z č.l.51, list žalobcu zo dňa 14.08.2020 a oboznámil sa s prednesom právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní, pričom zistil tento skutkový stav.

Z poisťnej zmluvy - poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zo dňa 28.04.2016, č.návrhu PZ XXXXXXXXXXXX, súd okrem iného zistil, že ako poisťník je tu uvedený žalovaný, pričom zmluva bola uzavretá so žalobcom, v ktorej bolo dojednané výsledné ročné poisťné vo výške 155,55 €, boli dojednané limity poistného plnenia a v časti E boli uvedené údaje o vozidle.

Z výpisu inkasného účtu poisťnej zmluvy za obdobie od 28.04.2016 do 19.02.2020 súd zistil, že sa týka žalovaného, pričom je uvedený prvý predpis poistného za obdobie od 28.04.2016 do 27.04.2017 vo výške 155,55 € a táto platba bola uhradená v rovnakej výške dňa 28.04.2016 a následný predpis poistného bol za obdobie od 28.04.2017 do 27.04.2018 vo výške 153,99 € a v tejto výške bolo poistné aj zaplatené dňa 28.04.2017. Nedoplatok 0,- €.

Z uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru ODI Zvolen zo dňa 06.01.2018, ČVS: ORP-136/DI-ZV-2017 súd zistil, že ním bol pribratý znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, pričom je konštatované v tomto uznesení, že sa jedná o prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, ku spáchaniu ktorého došlo pri dopravnej nehode dňa 22.10.2017, pri ktorom došlo k havárii predmetného motorového vozidla, ktoré viedol ako vodič žalovaný, s tým, že v odôvodnení tohto rozhodnutia sa okrem iného uvádza, že požitie alkoholu nebolo u obvineného po nehode zistené, avšak v krvi a moči odobratých po nehode obvinenému bol zistený pozitívny nález, a to imunochromatografickým skupinovým skríningom drog a liečiv bol v moči dokázaný pozitívny nález amfetamínov a kanabinoïdov a po príslušnom spracovaní biologického materiálu (krv, moč) SPE extrakciami, cielene zameranými na dôkaz amfetamínov a kanabinoïdov, bol metódou plynovej chromatografie v spojení s hmotnostnou spektrometriou dokázaný a potvrdený v krvi pozitívny nález metamfetamínu a amfetamínu a v moči dokázaný a potvrdený pozitívny nález metamfetamínu, amfetamínu, 11-nor-delta-9-tetrahydrokanabinol karboxylovej kyseliny - metabolit tetrahydrokanabinolu, alkaloidu nikotínu a jeho metabolitu kotinín.

Z rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 18.09.2018 sp.zn.4T/75/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.09.2018, súd okrem iného zistil, že obžalovaný I. B., nar. XX.XX.XXXX bol uznaný za vinného, že dňa 22.10.2017 v čase o 23.15 hod. v obci K. L., okres X. viedol ako vodič po ceste I/66 v smere od obce G. do mesta X. motorové vozidlo značky BMW 3r Reihe, ev.č.X., ktorého je vlastníkom, pričom v km 59,10 v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojim schopnostiam a stavu vozovky dostal s vozidlom na mokrej vozovke šmyk, po ktorom prešiel s vozidlom do protismeru a následne mimo vozovku do regulačného kanála, v ktorom sa vozidlo prevrátilo na pravý bok, v dôsledku čoho spolujazdci L. Š., K. N. a I. N. utrpeli tam špecifikované zranenia, teda inému z nebanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorého výkon sa mu podmienene odložil a bola určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov. Zároveň bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 24 mesiacov a tiež mu bolo podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložené súdom ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, s tým, že ochranné liečenie potvára, kým to vyžaduje jeho účel. Taktiež bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. vo výške 3.279,65 € a L. Š. škodu z titulu neuhradenej časti bolestného podľa znaleckého posudku vo výške 638,10 €. Okrem toho podľa § 288 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku súd odkázal poškodených I. N. a L. Š. s nárokom na náhradu škody resp. so

zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces. V zmysle § 172 ods. 2 Trestného poriadku bol tento rozsudok vyhotovený bez odôvodnenia, pretože po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní sa prokurátor, obžalovaný a obhajca obžalovaného vzdali práva podať odvolanie.

Z oznámenia škodovej udalosti poškodeným súd okrem iného zistil, že sa na ňom nachádza došlá pečiatka žalobcu s dátumom 06.03.2018, v kolónke dátum a miesto nehody je uvedené 22.10.2017, 23.15 hod., K. L.. Poistený, ktorého vozidlom bola škoda spôsobená, je uvedený Ján Líška, ktorý je zároveň uvedený aj ako vodič vozidla a držiteľ vozidla a ako vozidlo, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená, je uvedené BMW 325D, EČV: X., s tým, že v kolónke podrobný popis nehody je uvedený priebeh predmetnej dopravnej nehody, pričom ako príčina nehody je uvedené, že podľa poškodenej to bolo zlé počasie, kde sa auto dostalo na vodu na ceste, čím vznikol šmyk. Ako poškodený je uvedená L. Š., ktorá škodu žiadala zaplatiť rozpočtom a plnenie poslať na tam uvedený bankový účet, s tým, že v kolónke vzniknutá škoda je uvedená vecná škoda: dioptrické okuliare a oblečenie, a zároveň je uvedené, že došlo aj ku škode na zdraví, s tým, že v rozsahu popisu škody na zdraví je uvedené, že pridáva lekárske správy. Pri inej škode je uvedené dioptrické okuliare, z ktorých sa našiel iba krajný rám a komplet oblečenie, ktoré jej muselo byť rozstrihnuté od bundy až po spodné prádlo.

Z dokladu Výpočet výšky škody - hnutelnej veci, stroje, stroj na elektrické zariadenia súd okrem iného zistil, že sa jedná o tlačivo žalobcu, označené ako Formulár A - občania, podnikatelia, kde v tabuľke je uvedená identifikácia tej ktorej hnutelnej veci. Tiež je pri každej jednotlivej hnutelnej veci uvedený počet kusov, cena v eurách za kus, vek v mesiacoch, nadobúdacia cena, celkový odpis v percentách, doba životnosti v rokoch a následne vypočítaná výška škody, tiež zvlášť pri tej ktorej veci v eurách. Konkrétne je tu uvedená bunda, tričko, rifle, spodné prádlo a tenisky, s tým, že pri každej z týchto vecí sú vyplnené údaje tak, ako boli vyššie uvedené, pričom celková nadobúdacia hodnota týchto 5 vecí je uvedená 82,- € a celková vypočítaná výška škody za predmetných 5 veciach po zohľadnení životnosti a teda príslušného odpisu je uvedená vo výške 60,78 €.

Z pokladničného dokladu firmy Orange Slovensko, a.s. zo dňa 14.03.2018 súd zistil, že je tu uvedené ochranné sklo NUVO pre Samsung Galaxy A5 v cene 24,99 €.

Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 05.10.2018 súd zistil, že ho adresoval žalobca L. Š., v ktorom jej oznámili, že dňa 04.10.2018 ukončili šetrenie poistnej udalosti zo dňa 22.10.2017, a na základe toho jej v zmysle vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie oznámili, že sa jej hradí skutočná škoda podľa § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka, s tým, že poistné plnenie jej poukazujú v zmysle § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka na tam uvedený bankový účet, a to vo výške 85,77 €, s tým, že následne je konkretizovaný popis položiek, a to oblečenie 82,- €, z toho amortizácia - 21,22 €, sklo na mobilný telefón 24,99 €, spolu priznané poistné plnenie 85,77 €.

Z náhľadu počítačového programu žalobcu ohľadne poskytnutého plnenia súd okrem iného zistil, že je tu uvedená suma 85,77 €, dátum poukázania 03.10.2018, dátum schválenia 04.10.2018, dátum zaúčtovania 10.10.2018, príjemca L. Š., druh plnenia vecná škoda.

Z výzvy na zaplatenie náhrady poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré vyplatil poisťovateľ poškodenému v dôsledku škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla zo dňa 26.11.2018 súd zistil, že v nej žalobca oznámil žalovanému, že si v zmysle § 12 ods. 1 písm. a) zákona o PZP voči nemu uplatňujú nárok na náhradu poistného plnenia, ktoré poskytli z jeho poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, na základe oznámenia poškodeného o vzniku poistnej udalosti a protokolu o dopravnej nehode poškodenej L. Š. z titulu poistnej udalosti - dopravná nehoda zo dňa 22.10.2017, a to vo výške 116,67 €, s tým, že škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla EČV: X., keď viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, s tým, že zároveň požiadali o zaplatenie náhrady poistného plnenia resp. jeho časti vo výške 85,77 € do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Z pripojenej fotokópie poštovej doručenky súd zistil, že zásielka bola prevzatá dňa 30.11.2018.

Z výňatku zo znaleckého posudku, strana 18, predloženého žalovaným, ktorý nebol bližšie identifikovateľný, súd zistil, že v ňom je uvedené, že konanie obvineného v inkriminovanom období bolo cieľové a vedomé, nebolo zapríčinené choromyselným úsudkom napriek pozitívnemu výsledku návykových látok v moči. Je zrejmé, že zistená hladina návykových látok v jeho tele nemala už vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti, keďže po nehode sa správal adekvátne k situácii. Zastavil, šiel k zraneným na pomoc, ostal na mieste nehody, vykonával teda psychicky aj fyzicky činnosť náročnú na psychomotorickú koordináciu. Na základe takéhoto správania sa obvineného v inkriminovanej dobe možno usudzovať na požitie návykovej látky 1-3 dni pred nehodou, čo je literatúrou uvádzaná detekčná doba pervitínu v moči, u marihuany je to 14-42 dní.

Z listu Odpoveď na sťažnosť k postupu pracovníkov zo dňa 14.08.2020 súd zistil, že ho adresoval žalobca žalovanému, v ktorom uviedli okrem iného, že na základe jeho sťažností opätovne prešetrili

všetky regresné nároky k poistnej udalosti zo dňa 22.10.2017 a zároveň sú tu tieto presne špecifikované, aj pokiaľ ide o výšku toho ktorého nároku ohľadne jednotlivých poškodených.

Z prednesu právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní súd okrem iného zistil, že v celom rozsahu zotrval na svojich vyjadreniach uvedených v podanom odpore a nad rámec toho k veci uviedol, že žalovaný nepopiera, že dňa 22.10.2017 zaviniel predmetnú dopravnú nehodu, avšak poukázal na to, že v rámci trestného konania bolo znaleckým posudkom konkrétne MUDr. Ťažkým preukázané, že látky, ktoré boli zistené u žalovaného, boli v stopových množstvách, a teda nemohli ovplyvniť jeho motoriku, ani jeho psychiku ako vodiča. Tiež zotrvali na tom, že žalobca neskúmal riadne uplatnenú škodu zo strany poškodenej, ktorá bola uplatnená vo vzťahu k oblečeniu a ochrannému sklu mobilného telefónu, keď podľa jeho názoru žalobca neskúmal dostatočne, či ozaj reálne taká škoda vznikla, konkrétne vo vzťahu k oblečeniu nebolo preukázané, že došlo k poškodeniu v takom rozsahu vo vzťahu k výške škody 82,- €. Tiež poukázali na to, že poškodená nebola pripútaná a svoju výpoveď ohľadne tejto skutočnosti zmenila až po dlhej dobe, čiže podľa ich názoru žalobca neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody, aj čo sa týka toho ochranného skla na mobil, keď toto bolo zakúpené až 5 mesiacov po nehode, a teda nebolo preukázané, že rovnaké sklo v takejto hodnote mala žalovaná v čase nehody, a teda v celom rozsahu popreli výšku uplatneného nároku. V tejto súvislosti poukázali na nález Ústavného súdu SR č.377/2018, v zmysle ktorého, keď je uplatňovaná regresná náhrada v zmysle § 12 ods. 1 písm. a) zákona o PZP, musí táto obsahovať výšku škody vyplatené z titulu poistenia. V reakcii na to poukázali na nimi predložený list žalobcu zo dňa 14.08.2020, z ktorého vyplýva, že zo všetkých škôd, ktoré touto dopravnou nehodou boli spôsobené, si žalobca bude voči žalovanému uplatňovať sumu vo výške 15.000,- €, s tým, že ďalšou podmienkou priznania regresnej náhrady sú okolnosti, za ktorých došlo ku nehode, a teda v tejto súvislosti poukázali na to, čo už bolo v konaní uvedené, s tým, že v neposlednom rade je potrebné skúmať aj osobné pomery resp. majetkové pomery žalovaného pri regresnej náhrade a v tej súvislosti uviedol, že príjem žalovaného je cca 700,- € v súčasnosti v čistom, pričom na živobytie a pôžičky, ktoré žalovaný má, minie mesačne sumu 750,- €, a teda v prípade, že by súdy v iných konaniach, ktoré sú vedené na tomto súde voči žalovanému, priznali žalobcovi tieto nároky, žalovaný by sa ocitol v sociálnej núdzi. S poukazom na to žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a zaviazat' žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania.

7. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 443 OZ, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č.381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o PZP, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

Podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona o PZP, poisťovateľ má proti poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi 20) a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 4 ods. 2 písm. d) zákona č.8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení účinnom do 30.11.2019, vodič nesmie viesť vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme; toto neplatí pre cyklistu jazdiaceho v zastavanom území obce a pre cyklistu jazdiaceho po cestičke pre cyklistov, ak množstvo alkoholu v jeho organizme nepresiahne hodnotu 0,24 miligramu etanolu na liter vydýchnutého vzduchu pri vyšetrení

dychovou skúškou prístrojom alebo 0,5 gramu etanolu na kilogram hmotnosti vyšetrovanej osoby pri lekárskom vyšetrení zo vzorky krvi plynovou chromatografiou.

Podľa § 73 ods. 1 Trestného zákona, súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c) a § 40 ods. 1 písm. d) alebo ak páchatel' činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, súd tak môže urobiť aj vtedy, ak páchatel' spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

Podľa § 73 ods. 4 Trestného zákona, ochranné liečenie môže súd uložiť aj popri treste alebo pri upustení od potrestania.

Podľa § 130 ods. 5 Trestného zákona, návykovou látkou sa na účely tohto zákona rozumie alkohol, omamné látky, psychotropné látky a ostatné látky spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie.

Podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, kto inému z nedbanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že žaloba žalobcu je v časti dôvodná.

V konaní nebolo sporné medzi stranami, že dňa 22.10.2017 došlo k dopravnej nehode, ktorá bola spôsobená motorovým vozidlom, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalobcu, s tým, že túto dopravnú nehodu zavinil žalovaný, ktorý bol zároveň poistníkom predmetného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Pri tejto dopravnej nehode došlo u spolujazdcov žalovaného jednak ku škodám na zdraví a okrem iného konkrétne u spolujazdkyne L. Š. došlo aj k vecným škodám, ktoré si dotyčná uplatnila priamo voči žalobcovi z titulu povinného zmluvného poistenia žalovaného.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný bol v súvislosti s touto dopravnou nehodou právoplatne odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 18.09.2018 sp.zn.4T/75/2018. Taktiež mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že žalobca plnil v prospech jednej z poškodených, konkrétne L. Š., sumu 85,77 € z titulu vecnej škody, ktorá dotyčnej mala vzniknúť na oblečení a ochrannom skle mobilného telefónu.

Žalobca si touto podanou žalobou voči žalovanému uplatnil regresný nárok v predmetnej výške v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a) zákona o PZP, keďže pri šetrení tejto dopravnej nehody v rámci trestného konania políciou bolo zistené, že žalovaný mal v krvi resp. moči pozitívny nález na návykové látky.

Obrana žalovaného spočívala v tom, že tieto návykové látky, ktoré boli u žalovaného zistené, boli v takých množstvách, ktoré nemohli ovplyvniť konanie a správanie žalovaného v čase dopravnej nehody. Súd pripúšťa, že táto otázka by mohla byť relevantná v rámci trestného konania a zrejme aj bola zobratá do úvahy, keďže z predmetného trestného rozsudku tunajšieho súdu vyplýva, že žalovaný bol uznaný za vinného len zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví v zmysle § 157 ods. 1 Trestného zákona a nie aj § 289 Trestného zákona ohľadne ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Avšak s odkazom na znenie citovaného ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a) zákona o PZP súd dospel k záveru, že vo vzťahu k takto uplatnenému regresnému nároku poisťovateľa voči poistníkovi v rámci civilného procesu súd neskúma, vo vzťahu k základu nároku, či návyková látka mala vplyv na vedenie vozidla, resp. či tu existuje bezprostredná príčinná súvislosť medzi užitím návykovej látky a spôsobenou dopravnou nehodou resp. vzniknutou škodou. Zo znenia predmetného zákonného ustanovenia podľa názoru súdu vyplýva, že poisťovateľ si môže predmetný regresný nárok voči poistníkovi uplatniť v rozsahu poistného plnenia resp. v jeho časti, v prípade, že tento viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, čiže nie je tu definovaná podmienka, že dopravnú nehodu dotyčný spôsobil pod vplyvom návykovej látky a taktiež súd nemohol opomenúť tiež vyššie citovanú zákonnú povinnosť vodiča definovanú v zákone o

cestnej premávke, podľa ktorého vodič nesmie viesť vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa táto ešte môže v jeho organizme nachádzať, a preto aj v tejto súvislosti súd dospel k záveru, že nakoľko v čase dopravnej nehody, ktorú zaviniel žalovaný, mal v organizme návykovú látku, bola splnená podmienka, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd ustálil, že základ nároku žalobcu uplatneného voči žalovanému z titulu regresného plnenia v zmysle citovaného ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení je daný.

Následne súd pristúpil k posúdeniu otázky výšky uplatneného nároku s tým, že na základe vykonaného dokazovania považoval uplatnený nárok žalobcu za preukázaný v časti vyplatenej náhrady škody poškodenej za zničené oblečenie, keďže podľa názoru súdu v tejto časti nároku žalobca jednoznačne preukázal, že poškodená si u neho priamo uplatnila tieto nároky tak, ako to vyplýva z oznámenia škodovej udalosti poškodenou zo dňa 06.03.2018, kde aj zdôvodnila, že oblečenie, ktoré mala na sebe v čase dopravnej nehody bolo znehodnotené v dôsledku rozstrihnutia (pravdepodobne za účelom poskytnutia prvej pomoci) a zároveň podľa názoru súdu žalobca dostatočne, jasne a zrozumiteľne preukázal resp. zdôvodnil výšku poskytnutého poistného plnenia z tohto titulu poškodenej za zachovania podmienky, že bola uhradená v podstate skutočná škoda, nakoľko žalobca nevyplácal poškodenej nadobúdaciú cenu tohto oblečenia, ale túto ponížil vzhľadom na životnosť tej ktorej veci a vykonal príslušný odpis z nadobúdacích cien. Vzhľadom k tomu súd prisúdil žalobcovi voči žalovanému sumu 60,78 € tak, ako bola táto zostatková cena jednotlivých vecí vypočítaná aj samotným žalobcom a vyplatená následne poškodenej.

Vo zvyšnej časti, teda v sume 24,99 €, súd žalobu zamietol, s tým, že sa jednalo o plnenie, ktoré žalobca poskytol poškodenej z titulu náhrady za zničené sklo na mobilnom telefóne, keďže súd jednak nemal z vykonaného dokazovania preukázané, že by si poškodená L. Š. takýto nárok voči žalobcovi priamo vôbec uplatnila (v oznámení o škodovej udalosti poškodeným ňou bola ako vecná škoda označená okrem oblečenia len škoda na dioptrických okuliarech) a zároveň žalobca nijakým spôsobom nezrejmal, na základe čoho mala byť táto náhrada poškodenej poskytnutá v plnej výške v cene predloženého pokladničného dokladu, ktorý bol datovaný cca 5 mesiacov po predmetnej dopravnej nehode, teda podľa názoru súdu žalobca nepreukázal, že v prospech poškodenej uhradil skutočnú škodu, s odkazom na znenie § 443 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa pri určení výšky škody na veci vychádza z ceny v čase poškodenia. Súd nespochybuje právo žalobcu ako poisťovateľa nahradiť poškodenému za poisteného v podstate akékoľvek nároky poškodeného na náhradu škody z titulu povinného zmluvného poistenia, avšak v prípade, že si poisťovateľ následne uplatňuje regresný nárok voči poistenému, musí podľa názoru súdu v konaní preukázať, že za poisteného nahrádzal poškodenému len ním uplatnené a zároveň preukázané nároky na náhradu škody tak, ako to vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o PZP.

Pokiaľ žalovaný v rámci svojej obrany vo vzťahu k výške nároku odkázal na nález Ústavného súdu SR č.377/2018, súd uvádza, že nepopiera ústavne akceptovateľný princíp, že regresná náhrada má plniť výchovný a nie likvidačný účel, a má tiež zohľadniť okolnosti, za ktorých k vzniku škody došlo. Súd však bol oprávnený posudzovať v tomto konaní len nárok v ňom uplatnený, keďže je otázne, či a v akej výške si nakoniec žalobca voči žalovanému uplatní v súdnom konaní ďalšie nároky vyplývajúce z tejto škodovej udalosti, pričom dospel k záveru, že v súdnej veci je uplatnená regresná náhrada primeraná, hoci bola uplatnená v plnej výške vyplatenej poistného plnenia, avšak práve vzhľadom na výšku žalovanej sumy (ktorá bola ešte súdom prisúdená v nižšej výške) súd zastáva názor, že táto regresná náhrada nebude pre žalovaného ekonomicky likvidačná, hoci súd nespochybuje, že v inom konaní bude nutné zohľadniť pri posúdení primeranosti výšky regresnej náhrady všetky 3 komponenty - výška plnenia a miera jej percentuálneho zníženia, okolnosti, za ktorých došlo ku škode (napr. aj miera vplyvu návykovej látky na vznik nehody) a majetkové resp. ekonomické pomery toho, kto škodu spôsobil tak, aby bol dosiahnutý vyššie špecifikovaný účel regresnej náhrady.

Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania, súd tento priznal žalobcovi z prisúdenej sumy vo výške, ako bol žalobcom uplatnený, keď úrok z omeškania si žalobca uplatnil v zákonnej výške, nakoľko základná úroková sadzba ECB bola od 16.03.2016 vo výške 0 %, teda prisúdil žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne a tiež prisúdil žalobcovi úrok z omeškania za obdobie, ako bol ním uplatnený, t.j. od 16.12.2018, keďže súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že žalovaný je v omeškaní s úhradou tejto prisúdenej sumy odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dňovej lehoty v zmysle výzvy na zaplatenie náhrady poistného plnenia zo dňa 26.11.2018, ktorá začala plynúť nasledujúci deň po doručení tejto výzvy, a teda uplynula 15.12.2018.

9. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku tak, že nakoľko bol žalobca len v časti úspešný v tomto konaní, bol mu priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 40 %, keď súd vychádzal z toho, že predmetom konania bola istina 85,77 € s príslušenstvom, s tým, že neúspech žalobcu predstavovala časť žaloby v rozsahu istiny 24,99 € s príslušenstvom, keďže celkovo priznal súd žalobcovi voči žalovanému nárok na zaplatenie istiny 60,78 €, čiže úspech žalobcu bol 70 % a úspech žalovaného 30 %, teda rozdiel predstavuje 40 % v prospech žalobcu, s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá C.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C.s.p.).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
 1. sa týkajú procesných podmienok,
 2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.